

1001-4.Ko.915.2023

Czasopismo
prawonadrodze.org.pl
Pan Artur Mezglewski
Redaktor Naczelny
ul. Czeremchowa 18
20-807 Lublin

W odpowiedzi na pismo z dnia 12 lipca 2023 r., zaadresowane go Prokuratora Generalnego, dotyczące sprawy zawisłej przed Sądem Rejonowym w Łańcucie pod sygn. II K 435/22 stwierdzam po zapoznaniu się z informacją uzyskaną z Prokuratury Okręgowej w Rzeszowie, iż brak jest podstaw do podejmowania przez Prokuraturę Krajową dalszych działań w tej sprawie.

Dokonana w piśmie z 12 lipca 2023 r. ocena, iż sprawa o wykonanie znaku krzyża jako groźby jest bulwersująca i wymaga ingerencji Prokuratury Krajowej, jest nieuprawniona.

Kodeks karny nie zawiera definicji określenia „groźba”, zatem należy ją rozumieć w sposób, który wynika z definicji słownikowej. Niedookreślenie w ustawie karnej, w jaki sposób, jakimi określeniami, gestami, dźwiękami, symbolami, może być wyrażona groźba, jest celowym zabiegiem ustawodawcy, gdyż odbiór danego zachowania jako groźby może wynikać z kontekstu sytuacyjnego, ze szczególnej sytuacji, w jakiej znaleźli się sprawca i pokrzywdzony, ze skojarzeń, jakie w konkretnej osobie budzą zachowania odczytane jako groźby.

Z tych wszystkich względów, decyzji prokuratora o skierowaniu aktu oskarżenia w tej sprawie nie można uznać za błędną, a badanie spełnienia wszystkich przesłanek uzasadniających skazanie za taki czyn jest rolą niezależnego Sądu, który po przeprowadzeniu postępowania dowodowego dokona stosownej oceny faktycznej i prawnej.

Aneta Orzechowska
prokurator
delegowany do Prokuratury Krajowej